



El Ministeri de defensa analitza la guerra d'Ucraïna

L'Institut Espanya d'Estudis Estratègics, un organisme del Ministeri de Defensa, publica un informe, “Panorama Geopolític dels Conflictes 2022”, el primer capítol del qual, signat pel coronel José Pardo de Santayana, coordinador d'investigació i analista principal de l'Institut, analitza la guerra d'Ucraïna.

Destaquem que aquest estudi prové d'un organisme oficial del mateix Ministeri de Defensa, resultant cridaner com la política adoptada pel govern espanyol no pren en consideració el seu contingut.

El coronel Pardo explica que “L'operació militar especial dissenyada per Putin per recuperar el control sobre Ucraïna ha esdevingut en una devastadora guerra de desgast de resultat i conseqüències imprevisibles”. I afegeix que “la contesa, sobre la qual es projecta l'ombra de l'amenaça nuclear russa, apunta a un carreró sense sortida”. I que “el dany infligit a la mateixa Ucraïna i a l'economia europea en general ja és enorme. Com més s'allargui la guerra el problema s'anirà agreujant i ateses les apocalíptiques conseqüències d'una guerra nuclear entre grans potències, fins i tot una petita possibilitat que passi hauria de fer reflexionar tothom sobre el malbaratament al qual podria dirigir-nos aquest conflicte”.

Una guerra prevista per l'OTAN...

L'informe assenyala com era previsible que l'expansió de l'OTAN cap a Ucraïna, de la qual “des de feia temps”, ja se sabia que era “la poma de la discòrdia”, desencadenés una guerra a Ucraïna. “Des del punt de vista del Kremlin, la ruptura total amb Ucraïna i, encara més, que aquesta es pogués incorporar a l'esfera d'influència de l'Aliança era una línia vermella estratègica”. Malgrat això, els EUA han seguit animant Ucraïna a acostar-se a l'OTAN, malgrat les advertències de la mateixa Rússia i d'experts nord-americans com el polítòleg John Mearsheimer, qui, ja el 2014, “va advertir que Rússia aniria a la guerra abans que permetre que Ucraïna entrés en l'esfera d'influència occidental”. De fet, l'OTAN es prepara des d'aleshores per a la guerra. Com assenyala el coronel Pardo, “des d'aquestes mateixes dates, Washington i Londres es van implicar en la preparació militar d'Ucraïna entrenant, organitzant i armant les seves Forces

Armades. Des del 2014 fins a l'inici de la guerra, els Estats Units van entregar a Ucraïna 2.500 milions de dòlars en ajuda militar”.

El coronel Pardo no explica què signifiquen les “línies vermelles”. Precisem: l'oligarquia presidida per Putin, que viu del saqueig de les riqueses del poble usurpades després de la caiguda de l'URSS, es comporta com una classe explotadora i opressora, i vol preservar el monopoli del comerç de les immenses matèries primeres de la Federació russa i el seu control d'aquestes exportacions cap a altres països, avui “formalment independents”, com Ucraïna.

És un xoc d'interessos entre castes saquejadores del poble, però que tenen el mateix contingut social, tant Putin com Zelenski. Els treballadors i els pobles de Rússia i Ucraïna no tenen res a veure amb aquestes castes que es recolzen en l'aparell militar i repressiu.

Els EUA han animat Ucraïna a seguir endavant, malgrat el perill de guerra: “Washington havia fet a Kiev la promesa de defensar-la davant Moscou que ambdues parts sabien que no compliria (...) Al desembre, Moscou va amenaçar amb emprar la força si l'OTAN no li donava garanties que Ucraïna mai s'incorporaria a l'Aliança (...) L'OTAN va rebutjar les pretensions russes”.

Recordem que, després de la caiguda de l'URSS i la dissolució del Pacte de Varsòvia, l'administració nord-americana es va comprometre a no estendre l'OTAN cap a l'est, però va fer el contrari.

... I alimentada per l'OTAN

“En resposta a la invasió russa d'Ucraïna, Occident està donant a Ucraïna un suport massiu tant econòmic com militar, sense els quals Kiev no podria sostenir les operacions ni mantenir la seva economia en bon estat. Fins ara (setembre de 2022), Washington ha entregat a Ucraïna 15.100 milions de dòlars en assistència militar”. A més, “la participació militar dels Estats Units i els seus aliats —particularment Gran Bretanya— en la guerra es mou en un terreny difícil de definir que s'acosta perillosament a la implicació directa”.

... Amb greus conseqüències

“La guerra tendeix a cronificar-se amb una lògica que arrossega les parts a un carreró sen-

se sortida (...) Kiev està disposada a recuperar tot el territori perdut, inclosa Crimea; Moscou considera la derrota com una amenaça existencial (...) el grau de barbàrie que aquesta contesa està generant tendeix a empènyer les parts cap a un abisme desconegut”

L'informe explica com el govern dels EUA -seguit dòcilment pels altres països de l'OTAN- està disposat a continuar la guerra fins a la destrucció d'Ucraïna i la ruïna de Rússia: “la Casa Blanca sostindrà ucraïna tot el temps que faci falta amb l'esperança que Rússia s'enfonsi en el procés (...) En el millor dels casos, Ucraïna està abocada a una victòria pírrica. Com més duri la guerra, més destruït quedarà també el país, no podent descartar-se la seva partició”.

Una decisió que pot tenir conseqüències imprevisibles: “L'absència d'una possible solució diplomàtica brinda un incentiu addicional perquè ambdues parts acabin escalant aquesta guerra. A la pràctica, això significa que Estats Units podria unir-se a la lluita si està desesperat per guanyar o per evitar que Ucraïna perdi, mentre que Rússia podria emprar l'arma nuclear si està desesperada per guanyar o s'enfronta a una derrota imminent”.

Per a l'administració americana, la guerra és una necessitat per afrontar la seva pròpia crisi interna, un país que viu elements de “guerra civil” que s'expressa, entre altres coses, en la profunda fractura que travessa els partits pilars de l'Estat, demòcrata i republicà, dividits davant de totes les grans qüestions. Biden intenta jugar a fons la política de la “unitat davant l'enemic exterior”.

El poble ucraïnès ja pateix terribles conseqüències: “La situació econòmica d'Ucraïna és catastròfica. No només ha perdut la part més industrialitzada i més densament poblada del país, sinó que la seva infraestructura de transport i gran part de la indústria han quedat arrasades pels bombardejos russos. El Banc Mundial calcula que el 2022 el país vegi el seu PIB reduït en un 45 %. (...) Sense l'ajuda compromesa en els primers sis mesos de guerra pels seus aliats de 80.000 milions de dòlars —44.500 d'ells únicament per part dels Estats Units— en recursos militars, financers i humanitaris, els comptes públics ucraïnesos col·lapsarien”.

Malgrat això, els EUA i l'OTAN continuen

animant Ucraïna que es desagni: “La capacitat per sostenir les operacions militars ucraïneses depèn de les massives aportacions econòmiques a fons perdut dels aliats més estrets”.

Segons l'estudi, la guerra tindrà terribles conseqüències demogràfiques per a Ucraïna, que ja patia una emigració massiva: “La seva taxa de natalitat és d'1,2 fills per dona, la seva edat mitjana és de 42 anys, l'emigració va reduir la població en 7,5 milions entre 1990 i 2022, les estimacions abans de la guerra eren que la població de 43 milions i mig quedés reduïda el 2050 a 35 milions i mig. (...) Sorgeixen les preguntes: com pot suportar una nació tan envellida que una part significativa dels seus joves mori en la guerra o se'n vagi del país? Amb quina moral es reconstrueix un país després de la guerra, si no hi ha una nova generació per la qual sacrificar-se? “Mori Ucraïna perquè els EUA exportin el seu gas a Europa, s'apropriïn dels seus recursos agrícoles i minerals i desplacin Rússia en la competència per la venda de gas i petroli!

Les conseqüències per a Europa

Són també catastròfiques, segons l'informe. Des del punt de vista econòmic: “Europa s'aboca a la recessió i el continent acusa l'imparable ascens del preu del gas i l'enlairament de l'euro enfront del dòlar (...) La majoria dels economistes veuen Alemanya i Itàlia, la n° 1 i la n° 4 economies amb una forta dependència del gas, que aviat entraran en recessió”.

I també des del punt de vista social i militar: “durant dècades, Europa quedarà seriosa-

ment afectada i corre el perill de veure's arrossegada a una escalada bèl·lica, sota la inquietant ombra de l'arma nuclear”. Escalada que ja es prepara, amb l'increment astronòmic de despeses militars, recursos que són detrets dels serveis públics i l'economia productiva.

Amb semblants dades, recollides en un informe del mateix Ministeri de Defensa, és lícit preguntar-se per què el govern espanyol (i els altres governs europeus) s'han deixat arrossegar pels interessos dels EUA a una guerra que està destruint Ucraïna i danyant greument tot Europa. I que només pot anar a pitjor. Només hi ha una resposta: perquè no decideixen per si mateixos, sinó que estan sotmesos al dictat de l'imperialisme dominant.

Els pobles han de parar la guerra

Sens dubte, n'hi ha que es lucren amb la guerra: les empreses energètiques, els especuladors que fan pujar els aliments, les indústries militars, els bancs que puguen les hipoteques...

Són els pobles els que pateixen les conseqüències de la guerra. En primer lloc, el poble ucraïnès i el rus, però també els altres pobles d'Europa. I són els pobles els que comencen a aixecar-se contra la guerra. Com els milers de manifestants a Copenhagen contra la reducció d'un festiu per pagar l'augment de despeses militars, o els centenars de milers que han signat el manifest per la pau llançat a Alemanya per Alice Schwarzer, Sahra Wagenknecht i el general de brigada retirat Erich Vad, convocant una jornada de protesta per al 25 de

febrer. O les mobilitzacions que es preparen al voltant del 25 de febrer en diferents ciutats europees.

Els militants de la IV Internacional participem en aquest combat a través del manifest “Prou a la guerra”, subscrit per militants de tot Europa, i a l'Estat Espanyol per centenars de militants.

La IV Internacional i les seves seccions recullen la tradició de Zimmerwald, la primera conferència socialista internacional contra la guerra (5-8 de setembre de 1915). Citem algunes línies de la seva declaració final: “Qualsevol que siguin els principals responsables directes del desencadenament d'aquesta guerra, una cosa és certa: la guerra que ha provocat tot aquest caos és producte de l'imperialisme. Aquesta guerra ha sorgit de la voluntat de les classes capitalistes de cada nació de viure de l'explotació del treball humà i de les riqueses naturals del planeta”.

“Els capitalistes de tots els països, que encunyen amb la sang dels pobles la moneda vermella dels beneficis de guerra, afirmen que la guerra ha de servir per a la defensa de la pàtria, de la democràcia i de l'alliberament dels pobles oprimits. Mentrestant. La veritat és que, de fet, ells entenen sota les llars destruïdes, la llibertat dels seus propis pobles alhora que la independència de les altres nacions. El que resultarà de la guerra seran noves cadenes i noves càrregues i és el proletariat de tots els països, vencedors o vençuts el que haurà de suportar-les”.

Els nostres compromisos...



Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*



Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscrivis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>



Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta